

Ἐπισημοφάνεια

Ἀριθ. 26.

Ἐκδίδεται
ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ἈΘΗΝΑΙ=ΤΕΤΑΡΤΗ
1 Αὐγούστου 1879.

Ἔτος Ζ΄.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΑΛΟΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἐτησί. δρ. 14. Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20

Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Π. ΡΗΓΑΔΙΩΤΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΞΥΡΙΔΗΣ καὶ

Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Δι' ἀποδείξει
ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Ρηγαδιώ-
του. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕ-
ἕτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἀστυνομία.

Καὶ ἡμεῖς πολλάκις ἐγράψαμεν καὶ πολλοὶ τῶν συναδέλφων, ὅτι, ὡς εἶνε κατηρημένη ἡ Ἀστυνομία, δὲν δύναται τὸν προορισμὸν αὐτῆς νὰ ἐκπληροῖ. Τὰ ὄργανα τὰ ἀστυνομικὰ, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, μὴ θέλοντα νὰ ἐνοήσωσιν ὅτι φρουροὶ ἐτάχθησαν τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τῆς πόλεως, νομίζοντα δὲ ὅτι ὁ διορισμὸς αὐτῶν πρὸς τὸ φορολογεῖν μόνον ἀποβλέπει, εἰς παντὸς εἶδους ἐκτρέπονται καταχρήσεις, γινόμενα οὕτως οἱ μάστιγες τῆς κοινωνίας.

Οἱ δὲ κατὰ καιροὺς Διευθύνται τῆς Ἀστυνομίας, ἄνθρωποι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀδαεῖς τῶν ἀστυνομικῶν, ἀδυνατοῦσι νὰ θέσωσιν εἰς ἑναρμόνιον λειτουργίαν τὸν πολυπλόκον τῆς Ἀστυνομίας μηχανισμόν, ἐξ οὗ ἐκπηγάξει σύγχυσις καὶ ἀταξία, ἅτινα παραλύουσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ κέντρου καὶ ἐπιφέρουσιν ἀποτελέσματα ἀντίθετα ἐκείνων, ἅτινα ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἀστυνομίας ἀπαιτεῖ.

Ἐκαστον ἀστυνομικὸν ὄργανον ἐνεργεῖ αὐτοβούλως καὶ κατὰ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ καὶ οὐδέποτε ἐκπληροῖ τὸ καθήκον του, εἰμὴ ὅταν πρόκηται περὶ ὠφελείας ἐνίοτε δὲ ἀποκρύπτει ἢ διαστρέφει τὰ γεγονότα, παριστῶν αὐτὰ ἀλλοίως τῷ Διευθυντῇ, ὅστις πολλάκις διατελεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν διατρεχόντων ἢ μανθάνει αὐτὰ ὄλως ἀντιστροφή.

Ταῦτα δὲ προέρχονται ἐξ ἀβελτηρίας, ἵνα μὴ εἰπωμεν ἐκ συνενοχῆς, τῶν κατὰ καιροὺς Διευθυντῶν τῆς Ἀστυνομίας, οἵτινες οὐδέποτε ἐξέσκησαν τὴν ἀναγκαίαν ἐπιβλεψίν ἐπὶ τῶν ὀργάνων τῶν, οὐδ' ἐπεχείρησαν νὰ ἐξελέγξωσι τὰς πράξεις αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἂν τινὲς τοῦτο ἐπραξάν, δὲν ἠδυνήθησαν δυστυχῶς νὰ ἐπιφέρωσι τὴν

προσδοκωμένην διόρθωσιν· τὸ δ' αἴτιον τούτου οἱ πάντες γνωρίζομεν.

Ἄν ποτε δὲ ἠτύχησεν ἡ Ἀστυνομία νὰ ἀπολαύσῃ Διευθυντοῦ ἱκανοῦ, νοήμονος, ρέκτου καὶ εἰς τὸ ἄκρον τιμίου, ὁ τοιοῦτος εἶνε ὁ νῦν Διευθυντῆς κ. Δημητριάδης, ὅστις ὁμολογουμένως εἶνε γεγεννημένος δι' ἀστυνόμος εἰς δὲ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία εὐρίσκει τὸν ἀνθρωπίντης.

Ἐνθυμοῦνται οἱ πάντες εἰς ποῖον βαθμὸν παραλυσίας εἶχε φθάσει ἡ Ἀστυνομία μέχρι τοῦ 1870, ὅτε τὸ πρῶτον ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ὁ κ. Δημητριάδης. Καὶ ὅμως ἐν διαστάματι ἕξ μόνον μηνῶν, καθ' ἃς ὁ κ. Δημητριάδης ἤτο Διευθυντῆς, κατώρθωσεν, ἀκαμάτως καὶ νυκθήμερον ἐργαζόμενος καὶ μετ' ἀξιοθαυμάστου ὄντως ζήλου, ἐπιμονῆς καὶ αὐταπαρνήσεως νὰ καταστήσῃ τὸ ἀνόργανον τοῦτο σῶμα ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του. Δι' ἀταξίας ἔπαυσαν, νυκτοκλοπαὶ δὲν ἤκούοντο πλέον, ἀσφάλεια πανταχοῦ ἐβασίλευεν, ἡ δὲ κοινωνία ἠλόγει τὸν ἄνδρα, ὅστις ἤτο ὁ ἀκούμητος φύλαξ τῆς τιμῆς, τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἡσυχίας τῆς.

Δυστυχῶς οἱ τοσοῦτοι καὶ τηλικούτοι μόχθοι καὶ ἀγῶνες τοῦ κ. Δημητριάδου δὲν ἐτελεσφόρησαν ἐπὶ πολὺ. Ἀμα ἀφῆκε τὴν διεύθυνσιν ὁ κ. Δημητριάδης, ἡ Ἀστυνομία ἐκτοτε ἀπολέσασα τὸν ἄνδρα τῆς, ἤρξατο ὀλισθαίνουσα ἀπὸ παραπτώματος εἰς παράπτωμα, ἀπὸ ἀτακτικῆτος εἰς ἀτάκτημα, ἄχρις οὗ ἐκτροχιασθεῖσα μέγα προσκόπτει εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς λειτουργίαν.

Ταῦτα γράφοντες, οὐδένα διανοοῦμεθα νὰ προσβάλωμεν, ἀπλῶς μόνον τὴν ἱστορίαν ἀφηγοῦμεθα καὶ προκαλοῦμεν πάντα εὐσυνειδήτων νὰ διαψεύσῃ ἡμᾶς, ἂν δυνηθῇ.

Δὲν ἐλησημονήσαμεν τὰς φρικτὰς κατὰ τῆς Ἀστυνομίας κατηγορίας τοῦ τύπου τῆς πρωτεύουσας. Αὐτὸς δὲ ὁ συντάκτης

τῆς «Στοᾶς» μετὰ μανίας καὶ ἀγανακτικῆς εἰσεως ἐξερρήγνυτο κατὰ τῶν προκατόχων τοῦ κ. Δημητριάδου διὰ τὰς πολλὰς ἀσχημίας, αἵτινες ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ἐλάμβανον γῶραν καὶ αἵτινες περιστάλησαν ἅμα τῇ ἐλεύσει τοῦ κ. Δημητριάδου.

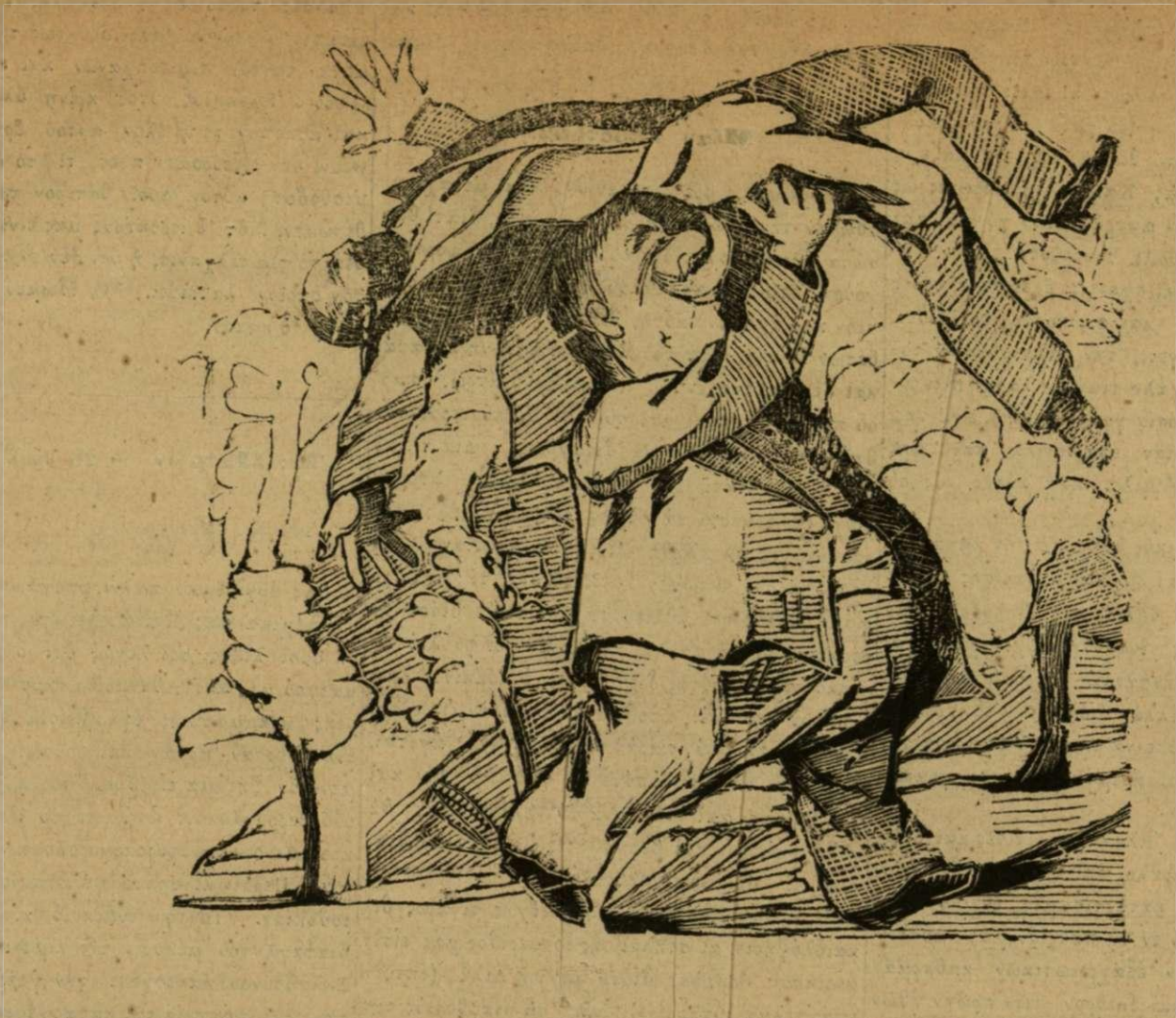
Διὰ τοῦτο ἅπας ὁ τῆς Ἡρωτευούσης τύπος καὶ αὐτὸς ὁ Βαμπᾶς, ἅμα τῷ ἀκούσματι τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Δημητριάδου ὡς Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, μετὰ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἀγγέγειλε τοῦτο, θεωρήσας τὸν διορισμὸν τοῦτον, καὶ δικαίως, λίαν ἐπιτυχῆ, διότι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Δημητριάδου ἀναμφίβολον εἶνε ὅτι ἐξασφαλίζεται ἡ ἡσυχία τῆς πόλεως, αἱ καταχρήσεις καταπαύουσι καὶ τὰ παρελθόντα ἀτοπήματα δὲν ἐπαναλαμβάνονται.

Πλὴν ἡ «Στοᾶ» κατεξανέστη τὸρα ἐσχάτως κατὰ τοῦ κ. Δημητριάδου, διὰτι συνέβη νυκτοκλοπὴ τις μερικῶν ὀρνίδων! καὶ προτρέπει τὸν κ. Κουμουνοῦρον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Δημητριάδην.

Ἐχει τὴν γελοῖαν ἀξίωσιν ἡ «Στοᾶ» ὅτι ὁ κ. Δημητριάδης ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἔπρεπε νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ νὰ φέρῃ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα. Ὡσανεὶ νὰ ἀγνῆ καὶ αὐτὴ καὶ τινὲς ἄλλαι συναδέλφοι ὅτι εἰς τὰς μεγαλοπόλεις ἀδύνατος ἀπόβαινει ἡ ὀλοσχερῆς ἐξάλειψις λωποδυτῶν τινῶν.

Ἀλλὰ γνωρίζομεν τὰ ἐλατήρια, ἅτινα ἐκίνησαν τὸν κ. Βαμπᾶν εἰς τὸν κατὰ τοῦ κ. Δημητριάδου πόλεμον. Τὸ πρὸς τὴν ἀλήθειαν δὲ σέβας ἐπιβάλλει ἡμῖν τὸ καθήκον νὰ εἰπωμεν ὅτι οἱ μὴ θέλοντες τὸν κ. Δημητριάδην, δὲν ἐπιθυμοῦσιν Ἀστυνομίαν, λειτουργοῦσαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας.

Ἡ ἱστορίαι τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ κ. Δημητριάδου, ὁ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ καθήκον ἀμετρος ζῆλος καὶ αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις, γνωστὰ τοῖς πᾶσι, θέτουσιν ἄνω πάσης μομφῆς τὸν κ. Δημητριάδην· οὐδὲ δύνανται τὰ ἐκτοξεύ-

Η ΣΚΗΝΗ ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡΩ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ.

Στεφανίδης. — Ἄει σηκτῆρ λοιπόν, κάθαρμα τῆς Ἀφρικῆς, βρωμοῦσα, ποῦ μοῦ κάθισες σάν μύγα στό κέρατο! Δέν σοῦπα, βρέ, νά μὴ ξαναπατήσης στή Λιλῆ, γιὰ θά σοῦ πάρῃ ὁ διάβολος τὸν πατέρα, καὶ πῶς θά σέ πετάξω στό ρέμα τῆς Καλλιρρόης σάν ψοφίμι; Βρέ δὲν ντρέπεται κοτζάμ θεομασκαρᾶς με τόσα παιδιά πιὸ μεγάλα ἀπὸ μένα, νά κοῦρχειται σάν κουνοῦπι νά μοῦ κολλιέσαι ἄδω; Μοῦθελες νά μοῦ γείνης καὶ Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας; Μοῦτρα γιὰ χεσμί ἀπὸ τσίπουρο! Ἄει λοιπόν! Ὁξω! Βάρδα μπρὸς, κύριοι, καὶ περνᾶ τὸ κάρο με τῆς ἀκαθαρσίας!

Παρίσης. — Ὁοὶ μένα, βάει βάει, Παπαί, ιατατεάξ!

Στεφανίδης. — Κάρναξ καὶ περιδρομος νά σέ κόψῃ! Ὁξω!

τοὶ; τὰ ἐξόδα τῆς κατασχέσεως εἰ μὲν ἐπικουρωθῆ αὐτῇ ἐπιβληθήσονται εἰς βῆρος τῶν θαλασσοπνιγμένων, εἰ δὲ τοῦναντίον, εἰς βῆρος τῶν ἐνεργεσάντων τὴν κατάσχεσιν, παρ' ὧν θὰ ζητηθῶσι καὶ ἀποζημιώσεις διὰ μηνυσαγωγῆς.

Αἱ δὲ ὁδοὶ Παντοκράτορος, τὰ πέριξ τοῦ Νοσοκομείου καὶ αἱ πλάγιαι τῆς ἄνω καὶ κάτω πόλεως, ὡς καὶ τὰ κενὰ οἰκόπεδα γέμουσι ἀκαθαρσιῶν, τοῦτο δὲ συμβαίνει διότι ὁ κύριος Δήμαρχος εἶνε εἰς διάστασιν μετὰ τὸν ἀδελφόν του Γεωργάκη, καὶ ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας Μπουκλάκος ἔχει τὴν προσοχὴν του εἰς αὐτοὺς, ὅπως προλάβῃ τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἐνδεχομένην μονομαχίαν, διὰ νὰ ἦνε δὲ καὶ κατὰ τὰς νύκτας ἄγρυπνος; ὁ κ. Μπουκλάκος, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ἰατρὸν Ἀναστατῆν ἕνα ἰατρικόν, οὗτινος χρῆσιν ποιήσας τὸν κατέστησε τὴν μὲν ἡμέραν ἐν ἀποναρκώσει, τὴν δὲ νύκτα ἐν ἀπογνώσει, δὲν εἰ-
ξούρει δὴλ. τί νὰ κάμῃ καὶ νὰ μείνῃ ὡς ἀστυνομός κκκκ καὶ νὰ φύγῃ ψυχρά. διὰ τὴν πρόληψιν ὁμῶς τῆς μονομαχίας, ὁ Γεωργάκης θὰ

τὸν ἀμείψῃ μετὰ τὰς ἐκλογὰς διὰ προβιθασμοῦ εἰς Καλάμας, ἀκουσικουσίας τοῦ κυρίου Θάνου. Προτεχῶς τὸν διττὸν συνδιασμόν ἐκ μέρους τῶν δύο ἀδελφῶν Ῥούφων.

ΑΡΚΑΔΙΟΣ

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

τοῦ Προέδρου τῆς Συντεχνίας τῶν Κουρέων.
Μᾶς συνεκίνησε πολὺ ἡ λαοικονομικὴ λογοδοσία αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἀποδείκνυται ὅτι ἡ συντεχνία τῶν κουρέων τῆς πρωτεύουσας δὲν διακρίνεται μόνον διὰ τὸ φιλόκαλον καὶ περιποιητικόν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ διαπρέπει μετὰ τῶν ὄλων τῶν σωματείων τῆς πρωτεύουσας κατὰ τὴν πρόοδον τῆς ἀπονομικῆς, ἧτις μίαν ἡμέραν θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐταίρων τῆς ἀρίστης τάτης ἀδελφότητος.

Ἄλλ' ὅπως παντοῦ καὶ πάντοτε ὑπάρχουσι ζιζάνια τὴν διαίρεσιν καὶ τὰς ἐριδὰς προκαλοῦντάς, οὕτω καὶ ἐν τῷ σωματικῷ τούτῳ ἕνας καὶ μὴ κάποιος Δημόσιος Καραμαντζάνης

ἀφοῦ ἐνέκρινε καὶ ὑπέγραψεν ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ σωματείου, ἀφῆκε, Κύριος οἶδε τί γλυχόμενος, ἠρηθή τὴν ὑπογραφήν του, τολμήσας νὰ ὀνομάσῃ καὶ τὸν ἀγαθὸν τοῦ σωματείου πρόεδρον λύκον, ὅστις βαθμηδὸν θὰ καταφάγῃ ὅλα τὰ πρόβατα.

Δὲν θὰ ἤξιζε νὰ ποιήσωμεν λόγον περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ἂν ὡς πάντων δὲν διήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἡμῶν παρευρεθέντων ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 27 Ἰουλίου, ἧτις ἀνέδειξε καὶ πάλιν πρόεδρον τὸν ἐπ' ἐξετείαν λύκον, ὅστις παραλαβὼν ἐν ἀρχῇ 180 δραχμὰς, κῆσεν αὐτὰς εἰς 5271, καὶ 50 λεπτά, ἅτινα βεβαίως εἰς χεῖρας τοῦ μὴ λύκου Δημ. Καραμαντζάνη θὰ ἀπέμεινον μόνον μετὰ τὸ τελευταῖον μηδενικόν.

Τελευταῖοντες ἐπευχόμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ προέδρου τῆς καλῆς τάτης συντεχνίας ἐμύνοιαν, καὶ ταχεῖαν ἀπελευθέρωσιν τὸν ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν στεναζόντων ἀδελφῶν μας, ὅπως ἔγχοισιν οἱ κουρεῖς μας περισσότερα ἐλεύθερα ἑλληνικὰ κερδία διὰ κοῦσουμα.